గమనం మధురం

- అంజన కోడాలి

(గత సంచిక తరువాయి)

కాసేపు ఏమీ మాట్లాడలేదు ప్రదీప్, ప్రదీప్‌కు సున్నితంగా ఉండటం రాదు. అంటే అనునయంగా మాట్లాడటం కానీ, ఓదార్చటం కానీ... వెక్కిళ్ళు పెడుతున్న అనితను దగ్గరకు తీసుకుని ఓదార్చలేదు.

"ఎందుకు అతిగా ఆలోచిస్తావు. నాకు అనుమానంగానే ఉంది. డాక్టరు దగ్గరకు వెళదాం."

"నా పాపలో ఏమీ ప్రాబ్లం లేదు. బలహీనం మూలాన అందరిలాగా లేదు. అంతే" పాపను గుండెలకు హత్తుకుంది అనిత.

పాపకు ఆరునెలలు నిండాయి. అనిత దగ్గరకు తప్పితే ఎవరి దగ్గరకు వచ్చేది కాదు. ఎత్తుకుందామని ప్రయత్నించినా. ప్రదీప్‌కు ఆడించడం తెలిసేది కాదు. నవ్వుతూ కేరింతలు కొడుతుంటే ఎలా ఉండేవాడో ప్రదీప్ కానీ పాప మౌనంగా చూస్తుంటే ఏమి చెయ్యాలో తెలిసేది కాదు అతనికి.

వీసా అయిపోవటంతో అత్తగారు ఇండియా తిరిగి వెళ్ళిపోయారు. పాపే అనిత ప్రపంచం అయిపోయింది. కవిత నెలకోసారి వచ్చి ఓ వారం ఉండి వెళుతుండేది.

వెన్నెల మొదటి పుట్టినరోజు ఎంతో ఆనందంగా సెలబ్రేట్ చేసింది అనిత. తెలిసిన వాళ్ళందరిని పిలిచింది. ఇప్పుడిప్పుడే పాప పట్టుకుని అడుగులు వేస్తుంటే ఎంతో సంబర పడింది అనిత.

మొదటి సంవత్సరం చెకప్‌కు వెళ్ళినప్పుడు డాక్టరు అనితను కూర్చోబెట్టి తన అనుమానం వ్యక్తం చేసింది. ఏవో టెస్టులు చేసి చివరకు తేల్చారు. మైల్డ్ ఆటిజం అని.

స్తబ్దుగా అయిపోయింది అనిత.

ముందు తనను తాను నిందించుకుంది. ఏదో తెలియక తాను తప్పు చేసిందేమో అందుకే పాప ఇలా అయ్యిందేమో అని. ప్రెగ్నెన్సీలో ఏదైనా తప్పు మందులు వేసుకుందా? సరైన జాగ్రత్తలు తీసుకోలేదా? ఇలాంటి వెయ్యి అనుమానాలతో తనను తాను హింసించుకుంది.

డాక్టరు చాలా నచ్చచెప్పింది. వెన్నెలకు ఉన్నది చాలా తక్కువ అని. ప్రత్యేక శ్రద్ధ తీసుకుంటే చాలని, వెన్నెలకు రెండు మూడేళ్ళు వచ్చేదాకా జాగ్రత్తగా గమనించి తనకు ఎలాంటి హెల్ప్ అవసరమో అప్పుడు నిర్ణయించవచ్చు అని చెప్పింది. వెన్నెల పెరిగే కొద్దీ ఏమన్నా మార్పులు వస్తాయేమో అని చాలా జాగ్రత్తగా గమనించేది. వెన్నెల పేరుకు తగ్గట్లుగానే చాలా చక్కగా ఉండేది. అమాయకమైన పెద్ద కళ్ళు. కానీ ఎవ్వరి కళ్ళల్లోకి చూసేది కాదు, ఆకలి అవుతుందేమో అని అనిత గమనించుకుంటే తప్ప ఆకలి అని ఏడ్చేది కాదు.

తన ప్రేమనంతా రంగరించి ఎలాగైనా వెన్నెలకు మామూలు జీవితం ఇవ్వాలని చాలా తాపత్రయపడేది. ఆటిజం మీద పుస్తకాలు చదివేది, ఎలా నేర్పితే వాళ్ళు నేర్చుకుంటారో తెలుసుకుని, చిన్న చిన్న మాటలు పలికించటం, ఆటలు ఆడించటం వెన్నెలతోనే తన ప్రపంచం అయిపోయింది.

పాపకు మూడేళ్ళు వచ్చేదాకా గమనించుకోలేదు ప్రదీప్ ప్రవర్తన చాలా మారిందని.

వెన్నెలను అస్సలు దగ్గరికి తీసేవాడు కాదు. కనీసం పలకరించేవాడు కూడా కాదు. ఆటిజమ్ వున్న పాప పుట్టటం అనిత తప్పులాగా మాట్లాడేవాడు.

ఎవరైనా పార్టీలకు పిలిస్తే "ఏం వెళతాంలే ఈ పిల్లను తీసుకుని అక్కడ అందరూ మన గురించే మాట్లాడుకోవాలా" అనేవాడు.

పోనీ వెన్నెల ఏమన్నా ఏడ్చి సీన్ క్రియేట్ చేస్తుందా అంటే అదీలేదు. కొత్తవాళ్ళు ఉంటే తల్లిని హత్తుకుని ఒడిలో నుండి దిగేదికాదు, పేచీలు పెట్టేదికాదు.

ప్రదీప్ ప్రవర్తనతో ఉన్న నలుగురు ఫ్రెండ్స్ కూడా దూరమయ్యారు. అనిత ఎవ్వరింటికీ వెళ్ళటం మానేసింది.

చివరికి ఓ రోజు తన మనస్సులో మాట బైట పెట్టాడు.

"ఇలాంటి వాళ్ళకు, ఏవీ ఇనిస్టిట్యూట్స్ వుంటాయంట కదా. అక్కడ పెట్టేద్దాం. వాళ్ళు చూసుకుంటారు అప్పుడప్పుడు వెళ్ళి చూసి వద్దువుకానీ. మళ్ళీ ఉద్యోగంలో చేరునువ్వు. గ్రీన్ కార్డు ద్వారా వర్క్ పర్మిట్ కూడా వచ్చింది కదా నీకు" అనితకు ఓ క్షణం అర్థం కాలేదు ఏమి మాట్లాడుతున్నాడో, తన చెవులను తానే నమ్మలేకపోయింది.

"ప్రదీప్ మన పాప తను, ఏం మాట్లాడుతున్నావు నువ్వు. దాదాపు మూడేళ్ళు వచ్చాయి. ఇప్పుడు చిన్న చిన్న మాటలు చెపుతుంది మోటర్ స్కిల్స్ బాగానే డెవలప్ అవుతున్నాయి కదా, ప్లే స్కూల్లో చేర్పించుదాం అని నేను అనుకుంటుంటే ఇలా మాట్లాడతావేంటి?"

"ఈ పిచ్చిపిల్ల పుట్టినప్పటినుండి నీకు తనే ప్రపంచం అయిపోయింది. ఒక సరదాలేదు నాకు. నాకు మామూలు పిల్లలు కావాలి. ఈ పిల్ల ధ్యాసలో పడి నా మొహమే చూడటంలేదు. మూడు నెలలకో, నాలుగు నెలలకో ఓసారి మన మధ్య... ఎన్నాళ్ళిలా?"

ఏనాడు పెద్ద గొంతుతో మాట్లాడడం ఎరుగని అనిత, మొట్టమొదటిసారి సివంగిలా లేచి గట్టిగా పోట్లాడింది.

ఆ అరుపులకు బెదిరిపోయి వెన్నెల ఏడుస్తుంటే తనను తాను సంభాళించుకుని పాపను హత్తుకుని గదిలోకి వెళ్ళి తలుపు వేసుకుంది.

ఇన్నాళ్ళుగా లోపల దాచుకున్న అభిప్రాయం ఓసారి బైటకు వచ్చాక, ఇక ప్రదీప్ ప్రతిరోజు ఇదే మాట, ఇదే పోట్లాట.

తట్టుకోలేక అక్కతో చెప్పి విపరీతంగా ఏడ్చేసింది అనిత.

"ఛ! ఏంటి ఇంత బేలగా అయిపోతున్నావు అనిత. ఈ వీకెండ్ నేను బావ వస్తాం. ప్రదీప్‌తో మాట్లాడుతాం. బెంగపడకు. వెన్నెల జాగ్రత్త" కవిత నచ్చచెప్పింది.

"ఏంటి ప్రదీప్ ఇలాంటి మాటలు. చూడు అనిత ఎంత బాధపడుతుందో. ఏ తల్లికైనా ఇటువంటి పరిస్థితుల్లో అందరికంటే ఎక్కువ బాధ ఉంటుంది. అంత కఠినంగా ఉండకు" నచ్చచెప్పటానికి ప్రయత్నించాడు ప్రసాద్.

అప్పటికి ఓ గంట నుండి తిరగా బోర్లాగా ఇవే మాటలు.

"నేనేమైనా చంపేస్తున్నానా పాపను. ఏదో రాక్షసుడిలాగా చిత్రీకరిస్తున్నారు నన్ను. తనను ఎక్కడైనా సేఫ్‌గా పెడితే స్పెషలిస్టులు ఉంటారు కదా అని అంటున్నాను. ఒక సరదాలేదు నాకు. చిరాకేస్తుంది ఈ గోలంతా."

"పాపకున్న ఆటిజం చాలా మైల్డ్. ఇనిస్టిట్యూట్‌లో పెట్టటానికి తనకేమీ మెంటల్ ప్రోబ్లంలు లేవు" తీవ్రంగా అన్నది అనిత.

ప్రసాద్ ఏదో చెప్పబోతుంటే ఆపింది అనిత

"నాకు నా పాప చాలా ఇంపార్టెంట్. మనం సెపరేట్ అవుదాం ప్రదీప్" స్థిరంగా చెప్పింది అనిత.

"అనితా! ఏంటా తొందరపాటు" కవిత అనిత చెయ్యి పట్టుకుంది.

"లేదక్కా నేనే పిచ్చిదాన్ని. తన మనస్సులో పాప పట్ల ఓ రకమైన ద్వేషం నిండిపోయిందని గమనించుకోలేదు. ఏ రోజూ పాపను ఆడించలేదు. ఒక్కదాన్నే రేయింబవళ్ళు కళ్ళల్లో ఒత్తులు వేసుకుని చూసుకున్నా. జ్వరం వచ్చినా, ఏదన్నా నలతగా ఉన్నా కాస్త కూడా సాయం చేసేవాడు కాదు. నిజంగా ఎవరన్నా ఇంత దుర్మార్గంగా ఉంటారా సొంత కూతురి విషయంలో."

"ఏంటీ బెదిరిస్తున్నావా, విడాకులు కావాలని? అంత సరదాగా ఉందా?" అరిచాడు ప్రదీప్.

"చాలు ఇక ఊరుకోండి ఇద్దరూ. మీ ఇద్దరు వెన్నెల విషయంలో చాలా స్ట్రెస్ అయ్యారు. ముందు కామ్‌గా ఉండండి. నేనూ కవిత ఇక్కడికి వచ్చే ముందేబాగా ఆలోచించి ఓ నిర్ణయానికి వచ్చాం. మీకు అభ్యంతరం లేకుంటే మేము వెన్నెలను పెంచుకుంటాం."

"బావా నేను వెన్నెలకు దూరంగా ఉండలేను" బేలగా అన్నది అనిత.

"అనిత నా మాట విను. నీకు మళ్ళీ పిల్లలు పుడతారు. నాకు పిల్లలు పుట్టరు అని డాక్టర్లు చెప్పేశారు. ఐవిఎఫ్ లాంటివి ట్రై చేసి ఏమవుతుందో అని ఎదురుచూడటం కంటే ఇదే మంచిది కదా అందరికి. నా ప్రాణం లాగా చూసుకుంటాను వెన్నెలని. నా మీద నమ్మకం ఉంచు ప్లీజ్" చెల్లెలికి నచ్చచెప్పింది కవిత.

"అక్కా! వెన్నెల నా దగ్గర ఉన్నా నీ దగ్గర ఉన్నా ఒక్కటే, నువ్వు బాగా చూసుకోవని కాదు. కానీ.." అనిత మాటలకు అడ్డుపడ్డాడు ప్రసాద్.

"అనిత, అందరికోసం ఈ నిర్ణయం తీసుకున్నాం. మాకు పిల్లలు లేరు అనే కొరత ఉండదు. వెన్నెల కూడా మీ సంఘర్షణల మధ్య పెరగటం మంచిది కాదు. ప్లీజ్ కాదనకు."

ప్రదీప్‌కు చాలా నచ్చింది ఈ అయిడియా.

అనిత దగ్గరే వుండి వెన్నెలను బాగా అలవాటు చేసుకుంది కవిత. ఓ రెండు నెలల తరవాత వెన్నెలను తీసుకుని తన ఇంటికి వెళ్ళిపోయింది కవిత.

మనసంతా శూన్యంగా అయిపోయింది అనితకు. మనసు మళ్ళించుకోటానికి మళ్ళీ ఉద్యోగం వెతుక్కుంది. నెమ్మదిగా ఒక రొటీన్‌లో పడిపోయింది అనిత.

వెన్నెల కూడా కవితకు బాగా అలవాటయ్యింది. పిల్లలు ప్రేమకు ప్రతిస్పందిస్తారు. చిన్న చిన్న మాటలు చెప్పటం మొదలుపెట్టింది. కొన్ని మాటలకు స్పష్టత లేకున్నా కవితకు మాత్రం అన్నీ అర్థం అయ్యేవి.

వెన్నెల కవిత దగ్గరకు వెళ్ళిన సంవత్సరం తరవాత పాపపై లీగల్ అధికారాలన్నీ కవిత, ప్రసాద్‌లకు దక్కాలని లీగల్‌గా దత్తత ఇచ్చేసింది అనిత.

మళ్ళీ మామూలు పిల్లలు కావాలని ఓ ఐదేళ్ళు ప్రదీప్ చాలా తాపత్రయపడ్డాడు. కానీ అనిత మనస్సు ఎదురు తిరగటం మూలానేమో, శరీరం కూడా సహకరించలేదు. మళ్ళీ కన్సీవ్ అవ్వలేదు. ప్రదీప్ విషయంలో అనిత మనస్సు చాలా గాయపడింది.

కానీ వెన్నెల అక్కవాళ్ళ దగ్గర ప్రేమగా పెరగటం, తను ఆనందంగా ఉండటం చూసి మనస్సు నెమ్మదించింది అనితకు.

క్రమేపీ అనిత ప్రదీప్ కేవలం అవసరార్థం మాత్రమే మాట్లాడుకోవటం మొదలు పెట్టారు.

ఓ రచయిత అన్నట్లు పటిష్టమైన కోటగోడలు బద్దలు కొట్టడానికైనా ఫిరంగులు ఉంటాయేమోకానీ, భార్యభర్తల మధ్య ఉన్న నిశ్శబ్దపు గోడలు పగలగొట్టటానికి ఏ శక్తీ చాలదు.

ఒకే ఇంట్లో వుంటూ ఏంటిదంతా, పోనీ కనీసం స్నేహితుల్లా మాట్లాడుకుందమని ప్రదీప్‌తో మాట్లాడటానికి ప్రయత్నించేది అనిత.

'ఏమున్నాయి మాట్లాడుకోటానికి? ఏమన్నా చెప్పు నీకు చెప్పాలనిపిస్తే' అనేవాడు టివి మీదనుండి చూపు మరల్చకుండా.

అర్ధరాత్రి దాకా టివి చూసి అప్పుడు బెడ్రూంలోకి వచ్చి నిద్రపోతున్న అనితను ఆక్రమించుకునేవాడు. వద్దని వారించబోతే కోపం, విసుగు.

సంవత్సరానికి ఓ రెండుసార్లు వెళ్ళి వెన్నెలతో ఓ వారం, పదిరోజులు గడిపి వచ్చేది. స్కూలుకు పంపుతున్నారు. మామూలు స్కూలులోనే స్పెషల్ నీడ్స్ కిడ్స్ వుండే క్లాసుకు వెళుతుంది.

తల విదిలించి ఆలోచన్లనుండి బైట పడింది అనిత. వంటిల్లు సర్దేసి, టివి చూస్తున్న ప్రదీప్ పక్క సోఫాలో కూర్చుంది.

"ప్రదీప్ నీతో మాట్లాడాలి కొంచెం సౌండ్ తగ్గిస్తావా?"

"చెప్పు వింటున్నా" టివి మీద నుండి దృష్టి మరల్చకుండానే జవాబిచ్చాడు.

"ఈ మధ్య నేను సరిగ్గా చూసుకోవట్లేదు, ఏంటీ సేవింగ్స్‌లో డబ్బిలేమీ లేవు ఏమైంది డబ్బు అంతా"

"ఏంటి లెక్కలు అడుగుతున్నావు కొత్తగా"

"లెక్కలు కాదు ప్రదీప్. మధ్యలో ఒక పదేళ్ళు తప్పితే నేను పెళ్ళి అయినప్పటినుండి మంచి ఉద్యోగాల్లోనే ఉన్నాను. మనిద్దరిది మంచి జీతం, ఏమైపోయింది డబ్బు అని అడుగుతున్నా"

"ఇండియాలో ఇన్వెస్ట్ చేశా"

"ఇండియాలోనా? ఏం కొన్నావు? ఎప్పుడూ నాకు చెప్పలేదే?"

"అన్నీ నీకు చెప్పాలా? అయినా నువ్వు ఫైనాన్సు ఎప్పుడూ పట్టించుకోవు కదా మంచి డీల్స్ దొరికాయి, ఏవో ప్లాట్లు కొన్నాను"

"మరి రిజిష్ట్రేషన్ ఎప్పుడు అయ్యింది. నేనేమీ సంతకాలు చెయ్యలేదే, కనీసం నీకు పవర్ ఆఫ్ ఎటార్నీ కూడా ఇవ్వలేదు కదా"

ఇరుక్కుపోయినట్లు తడబడ్డాడు.

"అంటే నువ్వు ఈ మధ్య ఇండియా రావట్లేదు కదా అందుకే నా పేరు మీద రిజిస్టరు చేయించా."

"నిజం చెప్పు. ఏమేం కొన్నావు? నాకు డీటైల్స్ కావాలి. అంత డబ్బులు ఇన్వెస్టు చేసి నాకు మాట మాత్రంగానైనా ఎందుకు చెప్పలేదు. అలా ఎలా చెయ్యగలిగావు ప్రదీప్. కనీసం నా జీతం మీద నాకు హక్కు లేదా? సేవింగ్స్‌లో ఓ ఐదువేలు ఉన్నాయి. ఏదన్నా ఎమర్జెన్సీకి కావాలంటే ఎలా?"

అసలే అంతంత మాత్రంగా ఉన్న వాళ్ళ బంధం, ఈ సంభాషణతో సాంతం పగిలిపోయింది.

ప్రదీప్‌కు విపరీతంగా కోపం వచ్చింది. కోపానికి అసలు కారణం తాను పట్టుబడిపోవటం. నిజానికి అనితకు ఈ విషయం చెపుదామని ఎప్పుడూ అనుకోలేదు. అనిత ఎప్పుడూ బ్యాంకు వ్యవహారాలు పట్టించుకోదని అతనికి తెలుసు.

హైదరాబాదులో రెండు అపార్టుమెంట్లు, గుంటూరు దగ్గర ఫ్రెండ్స్‌తో కలిసి రెండు ఎకరాలు, కొన్నాడు. ఏదీ పట్టించుకోని అనిత ఇన్ని ప్రశ్నలు అడుగుతుందని అనుకోలేదు. ఈ సంవత్సరంలో రెండు అపార్ట్‌మెంట్ల పేమెంట్ అయిపోతుంది. కొంత బ్యాంకు బాలెన్సు నింపుకుని మళ్ళీ ఏదైనా స్థలం కొందాం అన్న ఆలోచనలో ఉన్నాడు.

ఇప్పుడు అనితకు దొరికిపోయేసరికి ఆ కోపంతో ఇష్టం వచ్చినట్లు మాట్లాడాడు.

"నేను నీ మొగుడినేగా, ఇలా నిలదీస్తావా నన్ను. ఏ ఆ మాత్రం హక్కులేదా నాకు? పెళ్ళి అయినప్పటినుండి నీతో ఏమి సుఖపడ్డాను నేను? పిల్లలు లేరు, సుఖం లేదు. ఏముంది నాకు. పెళ్ళికి ముందు ఎవరినో ప్రేమించావు కదా అందుకే నాతో సరిగ్గా లేవేమో ఎవరికి తెలుసు. పుట్టిన ఒక పిల్లకూడా ఓ పిచ్చిది అంతా నీ మూలానే"

ఆపకుండా చెప్పిందే చెపుతూ, అరుస్తూ అరగంటసేపు అనితను నోరు ఎత్తనీయలేదు.

అతను మాట్లాడే విధానం, ఆ మాటలకు ఎంత షాక్‌కి గురిచేసిందంటే నిజంగా ఈ వ్యక్తి నాకు తెలుసా, ఇతనిలో ఇంత వికృతమైన కోణం కూడా ఉన్నదా అన్న నమ్మశక్యం కాని ఈ ప్రవర్తనతో ఏమి సమాధానం చెప్పాలోకూడా తోచలేదు అనితకు.

"ప్రదీప్ ఎందుకలా అరుస్తున్నావు. నెమ్మదిగా మాట్లాడు. నాతో ఒక్కమాట కూడా చెప్పలేదు. డబ్బు అంతా అయిపోయింది అని అడిగాను కానీ ఇన్నేళ్ళలో ఎప్పుడన్నా నేను పట్టించుకున్నానా. ఎందుకంత వికారంగా మాట్లాడతావు?"

"నేను వికారంగా మాట్లాడుతున్నానా?" తప్పులన్నీ నాలోనే ఉన్నాయా? ఏదో నువ్వే చాలా మంచిదానివైనట్లు"

"ఒకే ప్రదీప్. ఇంక ఈ మాటలు అనవసరం. నువ్వు ఆవేశంలో ఉన్నావు. నీ ఆవేశం తగ్గి మామూలుగా అయ్యాక మాట్లాడుకుందాం" లేచి బెడ్రూంలోకి వెళ్ళిపోయింది అనిత.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments